

Aleš Stuchlý, Posudek diplomové práce *Narativní a vizuální specifika ve filmové tvorbě Roberta Lepage*, 71 stran rkp.

Diplomant si vybral pro svou práci tvorbu kanadského režiséra Roberta Lepage. Ačkoliv monografické pojetí by a priori mohlo svádět k obavám, že práce byla pojata chronologicky popisně, nestalo se tak. Naopak jde o pečlivě promyšlenou analýzu díla výrazného tvůrce, která má bezpochyby své místo i v kontextu zahraničních prací věnovaných tomuto umělci.

Již první kapitola s názvem *Specifika Lepageova postavení v kontextu kanadské kinematografie* velmi jasně dokazuje pečlivý přístup. Zatímco v řadě případů tyto exkurzy do historie slouží často pouze k zaplnění prostoru, zde před námi vyvstává zhuštěný obraz východiska jedné národní kinematografie, který v intencích stanoveného cíle zasazuje dílo do kontextu a dokazuje jeho výjimečnost. Velmi zajímavá podkapitola *1.3 Osobnosti québecké kinematografie: tematická příbuznost a duch postmoderny* bohužel působí jako pouhá poznámka, přestože i na tak malém prostoru dokázal autor vystihnout to základní. Pak je škoda, že nevěnoval tomuto srovnání více místa, protože neznám ze zahraniční literatury mnoho tak přesných analytických komparací québeckého autorského filmu.

Samozřejmě nejrozsáhlejší část práce tvoří analýza všech Lepageových filmů. Chtěl bych zdůraznit, že struktura jednotlivých kapitol se vyznačuje precizním rozvržením a umožňuje snadnou orientaci v textu a bezproblémové sledování autorových analytických úvah. Zvláštní pozornost si pak zaslouží rozbor fluidního střihu a kubistického narativu, který by ve Stuchlého práci mohl sloužit téměř za vzor encyklopedického heslo obou pojmů, s nimiž se velmi často setkáváme spíše jako s mlživým popisem něčeho neuchopitelného. Zde je naopak na příkladech Lepageových filmů vidíme naprosto konkrétní a jasně definované (především na stranách 29-31 a 44-47).

Přestože *Obrazovou přílohu* díky promyšlenému komentáři pod fotografiemi nelze považovat za samoučelnou, v některých případech bych více ocenil posloupnost fotografií z filmu, které by doprovázely rozbory scén v textu. Nepřehlédnutelná je téměř vyčerpávající práce s literaturou a účelnost, s níž diplomant používá citací, která jsou zde až příkladně logicky a smysluplně rozmístěny.

Celkově práci považuji za mimořádně zdařilou a doporučuji ji k obhajobě a navrhuji hodnocení výborně.

PhDr. David Čeněk, V Praze 10.9.2011